

MOCIÓ PER A LA MILLORA I DIGNIFICACIÓ DEL SERVEI D'ATENCIÓ DOMICILIÀRIA

“El model actual de provisió del Servei d'Atenció Domiciliària (SAD) mostra signes d'esgotament tant pel que fa a la qualitat del servei com a les condicions de treball de les professionals.

Es tracta d'un sector que es caracteritza en l'àmbit laboral, per:

- Feminització. La majoria (molt majoritària, per sobre del 90% amb casi tota seguretat) de les plantilles són dones.
- Parcialitat. La majoria de contractacions es fan a jornada parcial.
- Dispersió. El fet de prestar el servei en els domicilis dels usuaris impossibilita en molts casos el coneixement i el contacte entre companyes. Alhora això comporta que les plantilles tinguin dificultats per organitzar-se sindicalment.
- Edats elevades. L'atenció domiciliària en tant que és un servei amb cada cop més usuaris/es és un focus de creació de llocs de treball. Moltes polítiques de reinserció laboral de col·lectius amb dificultat (majors de 50 anys) han situat aquest sector com a via d'inserció. Amb el pas del temps i fruit dels esforços físics que realitzen, les dones majors de 50 anys, acaben presentant malalties professionals. Malalties professionals que, per desgràcia, en aquest sector no es reconeixen.
- Diversitats d'origen. També és un espai d'inserció laboral de dones provinents d'altres països. En molts casos es tracta de persones amb situacions administratives adverses que les situen encara més als marges dels drets.
- Gestionat per grans empreses. Cada vegada més les licitacions, possiblement pel seu volum econòmic cada cop major, són copades per grans empreses (Sacyr, OHL o Clece) ja que són les úniques que poden competir en preus, avals i recursos disponibles. Les grans empreses juguen sempre al límit de la legalitat laboral, si no hi ha control per part de les treballadores organitzades sindicalment es produeixen casos de contractació fraudulenta, desregulació de les jornades, no comptabilització dels desplaçaments i no abonament de les despeses, accidents laborals derivats com a malalties comunes, etc.

El SAD és un servei de titularitat pública municipal, però per a la prestació del servei, les administracions opten en molts casos per la externalització o gestió indirecta. Tot i que l'administració intenta mantenir el control dels usuaris i usuàries i la fiscalització del servei vetllant per una bona qualitat en l'atenció, moltes vegades renuncia -per manca de recursos o per omissió- al control sobre la situació laboral de les treballadores i treballadors que, de forma efectiva, presten els serveis, i sovint les empreses que els presten eludeixen aquests controls. També es produeix molts cops la descoordinació entre la gestió dels serveis per part de l'empresa i els Serveis Socials del municipi, derivant en mal servei i males condicions laborals (horaris irregulars i amb interrupcions).

Les empreses actuen en moltes ocasions com a frontera entre les Treballadores Familiars que coneixen la realitat de l'usuari o usuària i els Serveis Socials. Les queixes es canalitzen mitjançant call centers de les empreses que no coneixen res de la situació de la persona usuària.

En l'àmbit sociopolític, cal evidenciar que la pandèmia va posar al descobert la situació que es produeix en el nostre sistema de salut i assistència quan deixem la sanitat i les residències

geriàtriques en mans d'empreses que tan sols persegueixen el guany econòmic. La pandèmia va posar en valor el treball d'aquests col·lectius, però no es denuncien suficientment unes condicions laborals que són habitualment molt precàries. El sector de l'assistència domiciliària, o el sector de les cures en general, ha estat invisibilitzat en aquesta crisi sanitària. Les professionals del sector varen realitzar la seva feina amb total professionalitat tot i les situacions de risc. Les treballadores i treballadors han realitzat i realitzen la seva feina amb una dedicació màxima, generant uns vincles d'estima amb els usuaris i usuàries que no es reflecteixen en cap protocol ni en cap valoració.

La COVID-19 va posar de manifest la necessitat de reconèixer les cures com un servei essencial i de dignificar la feina dels i les que cuiden. Alhora, el paper del món local és fonamental en la provisió de serveis de proximitat com el SAD. Un servei que cal reforçar i millorar davant el repte demogràfic de l'envelliment de la població i on la innovació mitjançant la implementació de nous models és i serà cabdal.

El servei assistencial que presta el SAD és un servei essencial sense el qual la vida de molts usuaris i usuàries no tindria els mínims de dignitat.

Les previsions demogràfiques per a les properes dècades ens diuen que el volum de persones grans a les ciutats creixerà, i de la mateixa manera ho faran les persones amb algun tipus de dependència o de malaltia crònica que necessitarà d'una atenció periòdica i una monitorització permanent. I això implicarà una creixent necessitat de serveis domiciliaris de suport a l'autonomia, socio-sanitaris o comunitaris.

Alhora, si no s'opta per la gestió directa, cal que les administracions realitzin el control sobre el servei però també sobre les condicions de treball de les plantilles.

El grup municipal de la CUP - AMUNT proposa al Ple l'adopció dels següents acords:

1. Instar el Govern de la Generalitat a elaborar un informe de diagnosi sobre les condicions laborals i la realitat del Servei a Catalunya en el termini de dos mesos.
2. Instar el Govern de la Generalitat a planificar la inclusió d'altres perfils de professionals per a fer l'atenció domiciliària. I un circuit estable de formació i qualificació de les treballadores i treballadors familiars, així com de suport emocional i psicològic, per fer front a la duresa i solitud de la seva feina.
3. Instar el Govern de la Generalitat a elaborar un informe amb la participació dels ens locals i dels agents socials que situï les bases d'un nou model de SAD a Catalunya que inclogui:
  - a) Un creixement del finançament del servei per part de Generalitat i ajuntaments, que reverteixi en millores laborals, de la qualitat del servei i del nombre d'hores ofertes.
  - b) Un estudi de viabilitat de internalització i gestió pública de tot el sistema.
  - c) L'establiment d'un sistema rigorós per a l'acreditació i inspecció de les empreses proveïdores, en els casos que no sigui viable la internalització.
4. Comunicar els presents acords al Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, als grups polítics del Parlament de Catalunya, a les entitats municipalistes de Catalunya i als sindicats del sector de les cures”